MIELIPIDE

Sivukylän etuihin kuuluu, etteivät maalikylien kaavoitukset ja peltojen muuttaminen omakotikasvustoiksi haittaa elinkeinon harjoittamista. **NIMIMERKKI MAAJAANA**

LUKIJALTA

Susiasiassa tiivistyy maaseudun ja kaupungin ristiriita

Tarja Cronberg otti (MT 22.3.) kantaa suurpetopolitiikkaan ja etenkin susiasiaan. Ikävän sävyn asiaan toi se, että hän tutkijataustastaan huolimatta sortui tunteiluun ja vihreään retoriikkaan.

Mitään niin kutsuttua susivihaa maassamme ei ole, vaan uskon, että valtaosa suomalaisista hyväksyy suden osaksi maamme luontoa.

Metsästäjäkunta, joka todennäköisesti on maamme lainkuuliaisin ihmisryhmä, ei tässä asiassa muodosta mitään poikkeusta. Jokainenhan tietää, että aseensa ja sen mukana harrastuksensa menettää jo pelkän nyrkin heiluttamisesta.

Susiongelmaan tiivistyy maaseudun ja kaupunkiväestön yhä syvenevä ristiriita. Susikysymys on raadollisuudessaan osoittanut sen, että jopa virkakunta (Rktl ja Riistakeskus) on valmis levittämään väärää tietoa maaseudun vastaisen ilmapiirin luomiseksi.

Tämän takia Cronbergin olisi pitänyt aloittaa kirjoituksensa kysymyksellä: ”Kuinka iso maamme susikanta todellisuudessa on?”

Syksyllä 2012 Rktl antoi ymmärtää, että koko Keski-Pohjanmaalla on yksi mahdollinen susipari. Kun perholaiset tammikuussa 2013 kaatoivat kolme sutta, Yle uutisoi: ”Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos oli suunnitellut pannoittavansa nyt ammutun lauman kevään aikana.”

Satakuntalaiselle päivälehdelle Rktl:n tutkija Samuli Heikkinen kertoo, miksi viimeisin virallinen kanta-arvio Perhossa oli kaksi sutta. Jahdin kohteena oli viisi sutta, joista kolme tapettiin. Se tekee kaksi!

Kuitenkin satojen henkilöiden ja asiantuntijoiden tekemät laskennat osoittavat, että Keski-Pohjanmaalla on varmasti 17–20 sutta, mutta todennäköisesti lähemmäs 25.

Tilastotietojen ja maaseudun väestön tekemien havaintojen systemaattinen vääristely on jo saanut huvittavia piirteitä. Rktl:n omasta Tassu-järjestelmästä löytyy havaintoja, joiden olemassaolon sekä Rktl että Riistakeskus kirjallisesti kiistävät.

Kerätyt karhujen ulostenäytteet tutkittiin vain siltä osin, että Rktl:n antamalle kannan koolle saatiin vahvistus. Loppuosa (valtaosa) näytteistä ”katosi” ihmeellisellä tavalla. Vielä kummallisempaa oli, että nyt kun petoasiasta on noussut häly, mainitut ulostenäytteet löytyvät Rktl:stä ”ihan sattumalta”.

Rktl on koko 2000-luvun aikana kiistänyt kaikki suurpetojen siirtoistutukset. Kuitenkin tunnen toistakymmentä tapausta, joissa henkilö on kohdannut ”häkkiautoja” ja tai nähnyt petoja laskettavan luontoon vuosina 2011–2012.

Yhdestä tapauksesta Sievin ja Nivalan välisestä maastosta syksyllä 2012 pitäisi edelleen löytyä kännykällä otettuja valokuvia.

Norsunluutorneissaan istuvat tutkijat pannoittavat petoja voidakseen leikkiä petobingoa tietokoneillaan täysin piittaamatta niistä kärsimyksistä, joita pannat todistettavasti aiheuttavat eläimille niin Suomessa kuin muualla. Näistä on sekä valokuvia että eläinlääkäreiden lausuntoja.

Panta paristoineen on raskas taakka suden kaulassa, eikä sitä voida verrata tavallisen koiran kevyeen kaulapantaan.

Karhujen kaulan paksuus vaihtelee jopa kymmeniä senttejä vuodenajan mukaan ja karhuilla panta lienee vielä tuskallisempi mukana kannettava. Ei ole ihme, että karhut repivät kaulansa haavoille yrittäessään poistaa kiristävät pannat kaulastaan.

Erittäin salaperäinen tapaus oli thaimaalaispoimijan katoaminen Sallan metsissä 2010.

Katoamista edelsi tietoni mukaan puhelinsoitto ”päälleni käy koira, joka ei ole koira”. Miehen raadeltu ruumis löytyi kolmen kilometrin päästä katoamispaikalta, mikä joidenkin tiedemiesten mukaan sopii suden käyttäytymiseen.

Asiasta on vaiettu viranomaisia myöten, mutta yritän edelleen selvittää, mitä Sallan metsissä silloin tapahtui.

Koko susikysymys joutuu uuteen valoon, jos osoittautuu, että maamme sudet ovat entisen Neuvostoliiton rajakoirien jälkeläisiä, toisin sanoen laikan ja suden ristiteytyksiä. Maastamme löytyy tiedemiehiä, jotka tukevat tätä näkemystä.

Käsitykseni mukaan lajimääritystä ei dna:n avulla voida tehdä, vaan sillä määritellään vain yksilöiden välisiä sukulaisuussuhteita. Muutenhan koiranäyttelyjen rotumäärittelyyn ei tarvittaisi tuomareita vaan pelkkiä dna-liuskoja.

Levällään oleva suurpetokysymys on ratkaistavissa vain ja ainoastaan palauttamalla Rktl:n ja maaseudun väestön välinen luottamus ja yhteistyö sekä miehittämällä Rktl tutkijoilla, joille perinteinen tutkimustyö on tärkeämpää kuin fanaattinen vihreä uskonto.

Viikin toimistohuoneiden ikkunoista ohjattu maaseutupolitiikka tulee epäonnistumaan.

Kaj Granlund
Tampere

Asumisen verottamista

Lapsiperhe vaihtoi isompaan asuntoon kolmen vuoden välein kolme kertaa ja maksoi joka kerta kauppahinnasta varainsiirtoveroa valtiolle, lainojen toimituspalkkioita pankeille ja välittäjänpalkkiota kiinteistönvälittäjille ja muitakin muuttoihin liittyviä kuluja yhteensä 38 400 euroa.

Samaan aikaan Helsingin Töölössä leskirouva asui 100 neliön yhtiövastikkeettomassa kerrostaloasunnossa, jonka kivijalassa oli As. Oy:n vuokraamia liikehuoneistoja, joiden vuokratulot samana kahdeksan vuoden aikana kerryttivät tuloja tämän osakkaan asumisen kustannusten ja henkilökohtaisen kulutuksen kattamiseen (100 m2 x 4 e/m2 = 400 e x 12 kk = 4 800 e x 8 vuotta = 38 400 euroa verovapaasti.

Tasan ei käy onnenlahjat. Eikö kuitenkin olisi syytä pikaisesti saattaa tämäkin veronkiertoaukko tukkoon?

Maaseudulla, lähiöissä ja tuskin juuri muuallakaan kuin vanhoissa keskuksissa tämä ei ole mahdollista.

Tulonsiirtoa vähävaraisilta vauraille valtion ja verottajan myötävaikutuksella.

Risto Airikkala
päälakimies, MTK

A-ryhmä ja porsaat

Miksi A-ryhmä ei pysty ratkaisemaan vuosikausien jälkeen porsastuotannon ruuhkaongelmaa vaikka muilla teurastamoilla ei vastaavaa ole merkittävästi. Vastaus on mielestäni yksinkertainen.

1. Atria tuskin haluaa ongelmaan ratkaisua. Johdon asema ja palkka on kiinni tuloksesta. Tuloksen tekoa helpottaa, kun tuotannossa on joustopaikkoja tai sulakkeita, ettei vain vahingossa mennä pulan puolelle. Porsastuottajat ovat ilmaista reserviä.

Tuottajien ahdingolla tai eläinsuojelullisilla kysymyksillä ei ole suurtakaan merkitystä lyhyellä tähtäimellä.

2. A-tuottajat operaattorina tuskin lähtevät omin päin asioita ratkomaan. Miksi mennä tekemään turhaa työtä, jota pääomistaja vastustaa? Ei taida osaaminenkaan riittää.

3. Osuuskunnat makaavat tyytyväisenä rahasäkkiensä päällä. Sika-asiat eivät tunnu juurikaan kiinnostavan. Lihakunnassa askarrellaan hallituspaikoilla. Lienee hyviä etuuksia tarjolla.

Itikassa johtohenkilöitä tuntuvat kiinnostavan Perhon sudet maakunnan sikataloutta enemmän. Ruotsinkielisillä varmaan on omat systeeminsä. Herätkää, edusmiehet.

Siperia on hidas opettaja

Porsasruuhkaa emakon nisillä?

Vienti Kiinaan ei ole aina helppoa

Erno Järvinen kommentoi sahatavaramarkkinoita artikkelissa Pohjois-Afrikka imee lautaa (MT 20.3.). Hänellä olikin tiedossa Euroopan rakentamisen kehnot näkymät. Myös kotimaan rakennusaktiviteetin heikkenemisestä edelleen saatiin vielä tälläkin viikolla tuoretta tietoa.

Järvisen mukaan sahateollisuus on laiminlyönyt Kiinan markkinoita. Tämä väite ei pidä paikkaansa. Olen 20:n viime vuoden aikana osallistunut moneen Kiinaa koskevaan pohdintaan ja selvitykseen ja kiertänyt siellä itsekin kertomassa tuotteistamme.

Viimeksi meidät löi laudalta Kanada, joka Yhdysvaltojen markkinoiden hiljennyttyä valtasi Kiinassa seitsemän miljoonan kuutiometrin markkinaosuuden.

Suomalaiset sahatavaratuotteet eivät pärjää hintakilpailussa esimerkiksi kanadalaisten kanssa.

Korkeampilaatuisten tuotteiden vienti Kiinaan ei ole helppoa. Suomalaisia tuotteita ei pidetä markkinoilla niin erilaisina, että niistä saisi hinnan, jota kannattava vienti vaatisi. Suomalaisille sahoille kiinalaistenkin raha toki kelpaisi.

Järvinen toteaa artikkelissa, että ruotsalaiset sahat ovat pärjänneet nimenomaan kasvattamalla Euroopan ulkopuolista vientiään. Tässä myös suomalaiset sahat ovat onnistuneet.

Suomen sahatavaran vienti Euroopan ulkopuolelle kasvoi viime vuonna 14 ja Pohjois-Afrikkaan 17 prosenttia. Kiinaan vietiin sahatavaraa viime vuonna Suomesta 173 000, Ruotsista 134 000 kuutiota.

Viittaus ruotsalaisen sahateollisuuden menestykseen oli erikoinen, sillä myös länsinaapurissa sahateollisuus on elänyt erittäin vaikeita aikoja ja konkursseja on ollut paljon.

MARKKU VUORIKARI

Suomalaiset sahatavaratuotteet eivät pärjää hintakilpailussa esimerkiksi kanadalaisten kanssa, Aila Janatuinen kirjoittaa.

Edellisen taantuman aikana ruotsalaiset toki pärjäsivät heikon kruunun ansiosta, nyt kurssikehitys on kääntynyt euron hyväksi.

Sekä metsänomistajille että sahoille on hyötyä siitä, että suomalainen sahateollisuus pärjää sekä Euroopan että muun maailman markkinoilla.

Kaikki markkina-alueet kiinnostavat.

Aila Janatuinen
toimialapäällikkö, puutuotteet
Metsäteollisuus ry

EU:n rahoituskehys etenee

Euroopan parlamentti määritteli alkuviikolla kantansa Eurooppaneuvoston laatimaan seitsenvuotiseen rahoituskehykseen. Oli oikeastaan aivan selvää, että se ei hyväksynyt ehdotusta sellaisenaan.

Kun vuonna 2006 päätettiin rahoitus vuosiksi 2007–2013, parlamentti vaati ja sai muutoksia neuvoston esitykseen. Kehystä väljennettiin noin neljän miljardin euron edestä.

Lisäksi kasvua ja työllisyyttä koskevaa osiota kasvatettiin muun muassa vuoden 2008 budjetin käsittelyn yhteydessä, jossa Galileo-paikannusjärjestelmän rahoittamiseksi sitä korotettiin 1 600 miljoonaa euroa.

Siksi neuvottelut parlamentin ja neuvoston välillä olivat hyvin ennustettavissa. Ainainen kiistan aihe on rahoituskehyksen sitovuus. Varojen siirtäminen kehyksen sisällä on erittäin hankalaa.

Yhdellä politiikan lohkolla säästyneitä varoja ei voi siirtää toisaalle, vaan sitomatta jääneet varat peruuntuvat. Tämä tekee budjettihallinnosta joustamattoman.

Myös varojen siirtäminen seuraaville vuosille on hankalaa. Kun tuntee EU:n pikkumaisen ja hitaan byrokratian, sitoumuksia jää tekemättä. Seitsemän vuotta on lisäksi sen verran pitkä aika, että vaatimuksia täydellisesti vastaavaa rahoituskehystä on mahdoton laatia.

Toinen ongelma on rahoituskehyksen kesto. Euroopan parlamentti on toistuvasti vaatinut parlamentin toimikautta vastaavaa rahoituskehystä, koska muuten seuraava parlamentti joutuu istumaan valmiiseen pöytään. Rahat on jo sidottu. Kauden lyhentämistä jäsenmaat ovat aina tiukasti vastustaneet.

Asialla on puolensa. Yhtäältä pitkä talousraami aiheuttaa joustamattomuutta. Toisaalta kehys muuntuu eriasteiseksi lainsäädännöksi. Esimerkiksi viisivuotinen maatalouden tukijärjestelmä olisi varsin lyhyt ja aiheuttaisi lisää epävarmuutta ammatin harjoittamisessa. Myös alue- ja rakennepolitiikka vaatii pitkäjänteistä toimintaa. Siksi kehyksen lyhentämiselle seitsemästä viiteen vuoteen ei ole parlamentissakaan jakamatonta tukea.

Suurin ongelma huippukokouksen nyt esittämään rahoituskehykseen liittyy kuitenkin maksumäärärahoihin eli kassavirtaan. Vuoden alussa EU:lla oli maksamattomia sitoumuksia 217 miljardia, ja määrä kasvanee tänä vuonna 230 miljardiin euroon eli lähes kahden vuoden budjetin suuruiseksi. Menot liittyvät erityisesti rakennerahastoihin mutta myös muun muassa tutkimusmäärärahoihin.

Nyt hyväksytyssä kehyksessä maksumäärärahat ovat 50 miljardia euroa pienemmät kuin sitoumukset. Vaarana on, että EU seuraa velkaantuvien jäsenmaittensa jälkiä, eli maksurästit kasvavat.

Kysymys on erittäin arka Englannille, joka sisäpoliittisista syistä on rajusti vaatinut EU:n budjetin pienentämistä. Sillä on jo nyt pysyvä maksuhelpotus jäsenmaksussa, tällä hetkellä 3,5–4 miljardia vuotta kohti.

Lisäksi pääministeri David Cameron pelaa uhkapeliä kansanäänestyksellä eurokielteisten puoluetoveriensa painostamana. Siksi neuvotteluista parlamentin ja neuvoston välillä voi ennustaa vaikeita.

Kyösti Virrankoski

Tuottajan yhtälö

Maidon hinta polkee paikallaan, kustannukset pilvissä. Lannoitteet ostettu tilatukea vastaan. Hankintahakkuulla rahat ALViin ja mätkyihin.

Mieletöntä yrittää

Nuoret päättämään

Päätöksentekoon ydinvoimasta saisivat osallistua vain alle nelikymppiset. Ehtivät elämään ratkaisunsa kanssa.

Ei nimimerkkiä

Ei junttiporukkaan?

Metsätilalliset ovat mielestään parempaa väkeä eivätkä halua junttien mtk:laisten kanssa yhteistyöhön. Meitä on jo nyt liian vähän. **Järkeä kehiin**

Kaivamaan vaan

Ulkolaiset kaivosyhtiöt ovat varmaan tyytyväisiä, kun median valvova silmä on Talvivaaran yllä. Kultaakin voi olla jopa 1.5 kg tonnissa.

No worries mate

Työturva

Mihin oli pudonnut kovan hankintahakkaajan kypärän silmäsuojus?

Myös hankintamies

Huippuetu

Se oli Vanhasen Matin hallitus, joka loi 5-v suojatyöpaikat yhdistyvien kuntien työntekijöille! Ko kunniakasta etua ei ole millään muulla ryhmällä!

KM

Oma apu paras

Hannu Takkulan mukaan Suomi voi itse hoitaa peto-ongelman. Niin EU:nkin mielestä!

Mikä mättää?

Tästäkö kiinni?

Kilpailuvirasto kieltää maidon tuottajahinnan nostamisen.

Valijo

Peto ja panta

Ei kotikoirat taistele ja tapa ruokaansa niin kuin pedot. Panta voi hyvinkin olla metsässä saalistaessa pedoille ongelma!

Laajakatseinen

Hyvä jatko

Lakkauttaakohan hallitus nyt sitten EU-yritystuet? Ihan vaan solidaarisuudesta eteläisiä valtioita kohtaan. **Pohjan Akka**

Kauppias hoi!

Missä on halvat valkowenäläiset traktoriperäkärryt? Kysyntää olis. **t.pienwilj.**

Reviirin vaihto

Susikannan lisääntyessä laumat siirtyvät asutuskeskuksien liepeille, mistä löytyy ruokaa. Susi on viisas eläin.

Ei nimimerkkiä

VIERASKOLUMNI

Laina vai avustus?

Kyproksen tapahtumat ovat synnyttäneet vilkkaan keskustelun maan lainoittamisen tarpeellisuudesta ja sijoittajien vastuusta.

Vuonna 1945 perustetun Kansainvälisen valuuttarahaston IMF:n muodostavat 187 jäsenmaata. IMF:n keskeisiin tehtäviin kuuluu edistää maailmantalouden vakautta ja kasvua. Tarvittaessa IMF myöntää lainaa maksutasevaikeuksiin joutuneille jäsenmailleen, joiden rahoituksen saanti markkinoilta on estynyt.

IMF:n luotot ovat tilapäisiä ja luoton saamisen ehtona on jäsenmaan kanssa laaditun talouspoliittisen ohjelman noudattaminen.

Säännöllisin välein valtioita ajautuu rahoitusvaikeuksiin ja valuuttarahastoa tarvitaan. IMF ei kuitenkaan ole kovin suosittu avunantaja. Se perii luotoilleen käypää korkoa.

Lainaan liittyvät myös kovat ehdot, jotka pakottavat julkisen talouden saneeraukseen ja velkaantumisen lopettamiseen. Hevoskuuri on ankara.

IMF:n tavoitteena on aina saada kriisiin joutuneen jäsenvaltion talous kasvukelpoiseksi. IMF tukee valtioiden maksuvalmiutta mutta ei pankkeja. Jos pankkeja pitää pääomittaa, se jää jäsenvaltion tehtäväksi. IMF:n ei siis luotota yksityistä sektoria, ja luotot ovat takaisin maksettavaa lainaa.

IMF ei ole olemassaolonsa aikana kärsinyt luottotappioita, se on statukseltaan lainojen perintäjonossa ensimmäisenä.

IMF on yksi euroalueen kriisinhallintatroikan jäsenistä. EU-komissio ja Euroopan keskuspankki ovat kaksi muuta troikan jäsentä.

Euroopan vakautusmekanismi EVM tekee euroalueella IMF:n työtä. Suomen ehto EU:n kriisirahastolle on ollut, että EVM saa samanlaisen luotottajan statuksen kuin IMF:llä on kansainvälisellä tasolla lainoja perittäessä. Suomi sai EVM:n säännöissä kantansa lävitse.

Lainoitus ei sinällään ole ongelma. Edellyttäen, että laina tulee maksetuksi takaisin. Kun EVVR:ssä, väliaikaisessa kriisirahastossa, ei ollut edellä mainittua statusta, Suomi vaati omalle takuuosuudelleen vakuudet.

Jos lainaa ei ole tarkoituskaan maksaa takaisin, kyseessä on avustus. Sellaiseen ei Suomessa eikä muissakaan talouttaan tarkasti hoitaneissa maissa ole halukkuutta.

Jotta laina voidaan maksaa takaisin, on maan velkatason suhteessa kansantalouden kokoon ja suorituskykyyn oltava kohtuullinen.

Kyproksen tapauksessa sijoittajien ankara vastuu oli välttämätön siksikin, ettei maan velkataakka nouse vuotuista kansantuotetta korkeammaksi.

Venäläiset suurtallettajat voivat nyt hyväksytyssä järjestelyssä menettää lähes puolet sijoituksistaan. Se tuottaa rankkaa arvostelua. Toisaalta he ovat saaneet sijoituksilleen selvästi normaalia paremman tuoton ja ovat tienneet Kyproksen ylipöhöttyneen pankkisektorin riskeistä – toisin kuin piensijoittajat.

Pankkien omistajat menettävät Kyproksessa omistuksensa. Pankeille rahaa antaneet menettävät sijoituksensa ja suurtallettajilta katoaa lähes puolet talletuksista. Näin toimien Kyproksen tarvitsema luototus vähenee alkuperäisestä 17 miljardista 10 miljardiin.

Sijoittajavastuun 7 miljardia ovat varoittavana esimerkkinä tulevien vuosien sijoittajille. Missä on korkea tuotto, siellä on myös korkea riski.

Tämän tosiasian kanssa tekemisiin ovat joutuneet myös pyramidihuijauksissa rahojaan menettäneet.

Kovilla ehdoilla IMF on valmis luotottamaan Kyprosta. On selvää, että näitä kovia ehtoja on EU:n kriisirahastonkin vaadittava, jotta se voisi olla toisena lainoittajana mukana. Muutoin kyseessä ei olisi laina vaan avustus.

EERO HEINÄLUOMA
on eduskunnan puhemies.

eero.heinaluoma@eduskunta.fi

VIIKON KYSYMYS

Onko kaavoitus hankaloittanut elinkeinosi harjoittamista tai rakentamista maaseudulla?

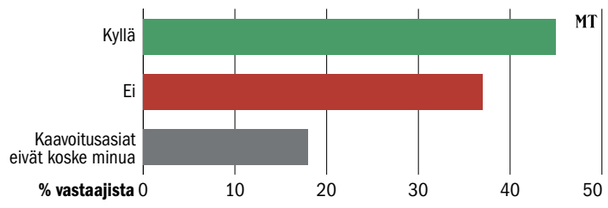

Kaavat kiusaavat maalikylien rakentajia

Viikon kysymyksessä tiedusteltiin, onko kaavoituksesta koitunut hankaluuksia maaseudun rakentamisessa tai elinkeinon harjoittamisessa.

45 prosenttia vastaajista oli kokenut kaavoituksen hankaloittavan toimintaa, 37 prosenttia ei. 18 prosenttia vastaajista kaavoitusasiat eivät koske.

Vastauksia tuli monenlaisia. Rajoituksia kokeneet vaikuttivat turhautuneilta.

”Ympäristöministeriössä, paikallisissa Ely-keskuksissa ja kaupunkien kaavoituksessa ei haluta hyväksyä hajasijoittamista missään muodossa.

Maaseutu on suuri ongelma ja uudet liitos-maaseutukaupungit eivät saa vahvistaa vireitä valmiita kylätaajamia, vaan kaikki uusi elämä ja rakentaminen keskitetään kaupungin omistamalle asemakaava-alueelle.

Suunnittelutarveratkaisut ja poikkeamisluvat tehdään mahdollisimman vaikeiksi.

Jos saa rakennusluvan, vaaditaan liittymään kunnalliseen viemäriin, jota ei ole edes näköpiirissä”, kuvailee Maaseutu autioksi.

Rantarakentamista säädellään erityisen tarkasti. Kaavoitusta aivan hatusta vedettynä kertoo:

”Rantojen yleiskaavoitus sotki omistamieni kiinteistöjen rakennusoikeuksia ja kahden tontin osalta ne oli muutettu metsätalousmaaksi, vaikka toisella tontilla oli voimassa oleva rakennuslupakin tuolloin. Rakennuslupakin mitätöitiin vielä kaiken lisäksi!

Valitusten ja muistutusten kautta sain tontilleni takaisin rakennusoikeuden ja rakennusluvan. Toinen tontti meni ’kankkulan kaivoon’ ja on nyt metsätalousmaata.

Appivanhemmilleni kävi vielä huonommin, kun arvokas rantatontti muutettiin kaavoituksessa metsätalousmaaksi.

Jotenkin tuntuu, että näissä kaavoitusasioissa ei ole ollut mitään järkeä, rakennusoikeuksia on myönnetty aivan hirveisiin paikkoihin ja sitten todellisia oikeita rakennuspaikkoja on siirretty maa- ja metsätalouskäyttöön.”

Joka asuu syrjässä, saa olla ja rakentaa rauhassa – toistaiseksi.

”Sivukylän etuihin kuuluu, etteivät maalikylien kaavoitukset ja peltojen muuttaminen omakotikasvustoiksi haittaa elinkeinon harjoittamista. Onneksi en omista järvenrantapeltoja tai -metsiä, niin saan olla rantakaavaltakin rauhassa. Kaipa joku nyt jonkun kiusantekokaavan kehittää tännekin, kun huomaa jonkun pääsevän kaavaasioissa kuin koira veräjästä”, kirjoittaa Maajaana.

Timpau ei ole kokenut kaavojen haittaavan.

”Ei ole ollut ongelmia. Sovussa käyty tarvittavat asiat läpi ja rakennettu sen mukaisesti. Lopputarkastus keväällä (kyse vapaa-ajan rakennuksista!).”

Miten pinoat polttopuut?
Seuraavassa viikon kysymyksessä voi ottaa kantaa siihen, miten päin puut kannattaa pinota – halkaistu puoli ylös vai alas? Vastata voi osoitteessa *www.maaseuduntulevaisuus.fi*.

HENRIK SCHÄFER